

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011257
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323011257.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek písmeno a/, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 3PP/62/2023 zo dňa 25.01.2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 4. apríla 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2, ods. 3, § 68 ods. 5 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 11.06.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 05.04.2018 a s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/55/2018 zo dňa 19.06.2018 a z výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov 1 deň so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/82/2015 zo dňa 19.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/6/2016 zo dňa 04.02.2016 a v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2Pp/32/2016 zo dňa 25.08.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2Pp/32/2016 zo dňa 04.10.2019 a s uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 4Tos/100/2019 zo dňa 19.12.2019.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku (výkon dvoch tretín súčtu pomerných častí uložených trestov) len pri odsúdení, ktoré v čase jeho rozhodnutia vykonával. Ohľadom nariadeného výkonu zvyšku trestu odňatia slobody po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (s predpokladaným nástupom dňa 31.03.2024), z ktorého už bol raz podmienčne prepustený, zdôraznil, že Trestný zákon podmienčné prepustenie vôbec nepripúšťa. Teda v danom prípade formálna podmienka u odsúdeného nebola splnená. Konštatoval, že splnil jednu z materiálnych podmienok - preukázal určitý stupeň polepšenia, avšak nespĺnil druhú materiálnu podmienku, a to v budúcnosti viesť riadny život. Doposiaľ si vytvoril v 23 prípadoch podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny. Disciplinárne tresty nemá evidované. Súd I. stupňa mal za to, že odsúdený v rámci výkonu trestu odňatia slobody svojou participáciou prejavuje záujem o naplnenie cieľov programu zaobchádzania, aby sa mohlo konštatovať jeho polepšenie. Argumentoval, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Aktuálne dodržiava ústavný poriadok, ale len za múrmi výchovného ústavu, kde je neustále sledované jeho správanie a po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Zjavný sklon k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už 7-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedol ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody, totiž nasvedčuje tomu, že jeho

aktuálne správanie je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. Poukázal na to, že porušil podmienky podmiennečného odsúdenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy sa očakávalo, že bude viesť riadny život občana, čo sa však nenaplnilo. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života, podľa súdu I. stupňa neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Súd I. stupňa vychádzal aj z menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti a trestnej minulosti odsúdeného. Argumentáciu odsúdeného, že má po prepustení na slobodu zabezpečenú prácu, maloletého syna a udržiava kontakt s rodinou, vyhodnotil, že to nie sú také okolnosti, ktoré by viedli k prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože nie sú v živote odsúdeného novými skutočnosťami, rodinu mal i v čase páchania trestnej činnosti a ani táto skutočnosť ho od opakovaného páchania trestnej činnosti neodradila. Zhrnul, že neboli splnené ani materiálne podmienky podmiennečného prepustenia zo strany odsúdeného, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život a nebude v trestnej činnosti pokračovať. Dospel k záveru, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nakoľko si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie a návrh ako nedôvodný zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, pričom ju odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V písomnom odôvodnení nesúhlasil so záverom súdu I. stupňa, že nespĺňa formálnu podmienku, je v rozpore s § 66 Tr. zák., týmto postupom mu bolo odňaté základné právo a možnosť byť podmiennečne prepustený po odpykaní 2/3 uloženého trestu. Uviedol, že lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie je 31.05.2022. Argumentoval, že splnenie materiálnych podmienok preukázal svojim správaním a chovaním počas výkonu trestu. Uvedomuje si, aký život žil pred nástupom do výkonu trestu a hlavne to, ako veľmi ubližoval rodine a tiež i spoločnosti, je skoro 7 rokov vo výkone, jeho hodnotenie jednoznačne potvrdzuje kritický postoj k trestnej činnosti, ktorú páchal a hlavne snahu zaradiť sa do spoločnosti. Robí všetko preto, aby sa napravil a uložené tresty splnili účel, doterajší výkon trestov viedol a vedie k jeho náprave.

Nesúhlasil s názorom súdu I. stupňa, že jeho správanie počas doterajšieho výkonu trestu je skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu ako prejavom výraznejšieho polepšenia sa. Poukázal na to, že jeho maloletého syna C. veľmi psychicky poznačilo neprepustenie otca z výkonu trestu. V závere navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, vyhovieť žiadosti a podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu na slobodu.

Krajský súd v Nitre ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a/ až c/, § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 68 ods. 5 Tr. zák. opätovné prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdenému boli postupne nariadené tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/94/2017 zo dňa 28.09.2017, ktorý mu bol nariadený dňa 28.09.2017 a po započítaní väzby bol vykonaný dňa 31.03.2022. Následne bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 11.06.2014, ktorý vykonával v čase napadnutého rozhodnutia súdu I. stupňa a koniec trestu mal 31.03.2024. V súčasnej dobe od 31.03.2024 vykonáva trest odňatia slobody (nariadený dňa 19.11.2015), ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/82/2015 zo dňa 19.11.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/6/2016 zo dňa 04.02.2016. Uvedeným rozsudkom bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s tým, že dňa 25.08.2016 bol odsúdený podmiennečne prepustený s probačným dohľadom uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2PP/32/2016 so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, dĺžkou probačného dohľadu v trvaní dvoch rokov a uloženým obmedzením. Dňa 19.12.2019 bol odsúdenému nariadený výkon zvyšku trestu. Predpokladaný koniec v súčasnej dobe vykonávaného zvyšku trestu odňatia slobody je dňa 02.10.2024.

Súd I. stupňa správne v napadnutom uznesení konštatoval, že Trestný zákon nepripúšťa podmiennečné prepustenie v prípade nariadeného výkonu zvyšku trestu odňatia slobody po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda z ktorého už bol raz podmiennečne prepustený. Uvedené je súladné aj s právnym názorom nadriadeného súdu, vysloveného v jeho uznesení sp. zn. 2Tos/101/2022 zo dňa 22.11.2022, ktorým zamietol ako nedôvodnú sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu súdu I. stupňa, týkajúceho sa zamietnutia jeho predchádzajúcej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že formálna podmienka – výkon dvoch tretín súčtu pomerných častí uložených trestov bola splnená len v prípade odsúdenia, ktoré v čase jeho rozhodnutia vykonával, a to do dňa 31.03.2024.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že stanovené ciele programu zaobchádzania odsúdený plní vo všetkých oblastiach priebežne, v individuálnej práci s ním sa podarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii, je poverený funkciou člena samosprávy odsúdených zodpovedného za úsek zamestnávania a funkciou vedúceho izby. Pracovne zaradený je na pracovisku s dozorom ručného šitia obuvi, kde zastáva pozíciu vedúceho pracovnej skupiny, pracovnú morálku má dlhodobo na veľmi dobrej úrovni. Disciplinárne odmenený bol celkovo 23 krát (od predchádzajúceho rozhodnutia o žiadosti o podmiennečné prepustenie 4 krát). Aj nadriadený súd je toho názoru, že správanie sa odsúdeného je skôr jeho prispôbením sa podmienkam výkonu trestu, ako vlastným prejavom výraznejšieho polepšenia sa. Svedčí o tom aj záver vyplývajúci z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, pretože odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti, a to aj počas skúšobnej doby podmiennečného prepustenia.

Pri skúmaní podmienky dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, súd I. stupňa správne prihliadal na celkové zhodnotenie osoby odsúdeného ako aj jeho doterajšieho života. Odsúdený bol už v minulosti sedem krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a opakovane vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré ho nevedli k náprave. Rovnako sa súd I. stupňa správne vysporiadal s argumentáciou odsúdeného v súvislosti s jeho rodinnou

situáciou, keď v tomto smere zdôraznil, že nejde o nové skutočnosti, existovali aj v čase páchania trestnej činnosti a neodradili odsúdeného od opakovaného páchania trestnej činnosti.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.